

No. Sec/444.

17 OCT 1947

SOERABAJA, 14 October 1947.

Het Hoofd van den
REGERINGS VOORLICHTINGS DIENST
BATAVIA - C.

H. Feunis

Beleefd ter kennisneming aangeboden een afschrift van een verslag over de moorden in de Simpang-Club op Europeanen tijdens de Indonesische relletjes.

Hfd. REGERINGS VOORLICHTINGS DIENST
& PUBLICITEITS DIENST

E.H.W. van Stappenhoef
(E.H.W. van Stappenhoef).

Bijlage : 1.

Stappenhoef

Onderwerp : MOORDEN IN DE SIMPANGCLUB OP EUROPEANEN
TIJDENS DE INDONESISCHE RELETJES.-

VERKLARING.

No. 431/X/ODO.-

1. Ondergeteekende, Joanes TROUERBACH, geboren te Soerabaja ddo. 13 Juli 1925, zonder beroep, wonende in de Tjempakastraat no. 6 alhier, verklaart hierbij onder aanbod van eede het volgende.
2. Op den 15den October 1945, omstreeks 4 uur in den middag, werden mijn broer Frederik Marcel TROUERBACH en ik door de P.R.I. gearresteerd en vanuit bovengenoemd adres in een gesloten auto weggevoerd naar de SIMPANG-Club alhier.
3. "Beet priksa" vertelden deze P.R.I.-leden ons, terwijl volgens hen het medenemen van kledingstukken eveneens overbodig was.
Het viel ons wel op, dat wij beiden - in tegenstelling met de reeds op het plein aan de JULIANA-Boulevard versamelde groep Europeanen, die gezamenlijk werd vervoerd geheel afzonderlijk van die groep, in een luxe-vervoermiddel getransporteerd werden.
4. Naderhand bleek, dat wij tot de "staatsgevaarlijken" werden gerekend, zulks blijkens de door deze "P.R.I.-heeren" tot ons gebesigde uitlatingen van: "Amdjing NICA!" en "Seldadoe VAN DER PLAS!"
Terwijl wij beiden in deze luxe-auto reden, werden wij gedurende den rit van alle zijden met diverse moderne vuurwapens bedreigd.
5. Ter plaatse aangekomen, d.w.z. op het erf van genoemde Club, werd halt gehouden bij een dicht bij de rolschaatsenbaan zich bevindende regenboom, alwaar tot fouilleering werd overgegaan.
Slechts met een onderbroek aan werden wij aan dit onderzoek onderworpen, welk onderzoek gepaard ging met de noodige onverdiende klappen en stompen.
6. Tijdens deze fouilleering maakte ik van de gelegenheid gebruik de situatie in mijn omgeving in oogenschouw te nemen, waarvoor ik tot de conclusie kwam, dat in deze societeit zich een bloedig drama had afgespeeld, sss intens wreed van opzet, dat de gevolgen van de afschuwelijke daad het leven heeft gekost aan twee blonde jonge mannen.
Op een zeer koten afstand bij de baan, lagen de ontzielde lichamen van deze personen, badende in hun bloed en onherkenbaar verminkt.
7. Weldra speelde zich de volgende slachting voor mij en mijn broer af.
Met bajonet-prikken werden wij gedwongen naar een eveneens blond jongmensch te kijken, die echter met zijn rug naar ons toe stond, overgeleverd aan de ongebreidelde moordlust van de extremisten.
De moordenaars zorgden er wel voor, dat wij het gezicht van dezen blonden jongen niet te zien kregen, zoodat herkenning of een eventuele beschrijving van den persoon absoluut uitgesloten is.
8. De blonde jongen stond met opgeheven armen, toen hem de eerste bajonetsteken werden toegebracht. Onder vreeselijk gekerm viel hij neer, moest echter opstaan en kreeg opnieuw bajonetsteken, overal waar deze waansinnigen hem maar konden treffen.
Op een verschrikkelijke manier was deze jongen, op de baan, aan zijn einde gekomen!
9. Waarschijnlijk zouden zij hun moordlust ook op ons hebben botgevierd, als niet de B.K.R., die hier een scepter zwaaide, ons op een gegeven oogenblik op een vrachtauto duwde, welk voertuig op het punt stond om te vertrekken.
Even vóór de vrachtauto in beweging kwam, probeerde een pemoeda mij nog te slaan, welke poging twee keer mislukte, doch bij de derde maal echter zou hij mij geraakt hebben, indien het motorvoertuig toen niet wegreed naar de WERFSTRAAT-gevangenis.
10. In de WERFstraat bleef ik, totdat wij allen door de Gurkha's op 10 November 1945 werden bevrijd.

De plaats gehad hebbende gebeurtenissen in voornoemde gevangenis zijn reeds bekend, zodat ik hieromtrent niet in herhaling behoef te treden.

Van andere personen, die eveneens in de SIMPANG-Club werden aangehouden, vernam ik dat zij in de kali, die achter de Club stroomt, lijken hadden zien drijven, waardoor ik thans wel moet aannemen, dat de slachtoffers in die rivier werden geworpen.

11. Na de bevrijding sloot ik mij aan bij de Hygiënische Afdeling van de Engelsen en werd ik onder meer belast met het opruimingswerk in de SIMPANG-Club, alwaar ik in diverse vertrekken nog geronnen bloed zag liggen.

Naar verluidt moest in dit gebouw wel 20 personen op onmenselijke, hemeltergende wijze zijn afgeslacht.

12. Ook trof ik hier lijken aan van Indonesiërs, vermoedelijk slachtoffers van de Engelsch-Indonesische actie.

Alle lijken - waaronder hoogstwaarschijnlijk ook dat van een Indische jongen, wiens lijk ik echter niet heb kunnen indentificeren vanwege de hem toegebrachte, beestachtige mishandelingen - werden naar PEGIRIAN, in de buurt van het Gemeentelijk Abattoir, vervoerd en aldaar, temidden van de op de extremisten veroverde tanks, in opdracht van de Engelsen in brand gestoken.-

Soerabaja, 8 October 1947.

w.g. J. Treuerbach.

Nevenstaande handteekening in mijn bijzijn gesteld.

N A A M : J.W.F. MEENG.

FUNCTIE: Hoofd Bijkantoor
SOERABAJA van den
O.D.O.

w.g. J.W.F. Meeng.